

SE ŠPORKEM A BRAUNEM

JE TO ZVLÁŠTNÍ BÝT NEVIDITELNÝ.
KDYŽ PŘISTOUPÍŠ NA TO, ŽE SE
VZDÁŠ HMOTNÉHO TĚLA A SMYSLŮ S
NÍM SPOJENÝCH, HMATU, ČICHU,
SLUCHU, SCHOPNOSTI CÍTIT TEPLA,
MRÁZ A BOLESTI KLOUBŮ, TAK
DOSTANEŠ ODMĚNU. STANE SE Z
TEBE NEVIDITELNÝ LÉTAVÝ TVOR
CESTUJÍCÍ ÚPLNĚ ZADARMO ČASEM A
PROSTOREM. TO SE MI STALO NA
KUKSU. POCHODOVAL JSEM SI V
BAROKNÍM PROSTORU NAPLNĚNÉM
SOCHAMI A NEBEM A OCITL SE
NAJEDNOU VEDLE SVÝCH IDOLŮ,
FRANTIŠKA ANTONÍNA ŠPORKA A

MATYÁŠE BRAUNA. BYL JSEM VEDLE
NICH TAK BLÍZKO A TAK DOKONALE
UTAJEN, ŽE SI MNE VŮBEC NEVŠILMI
A POKRAČOVALI VE SVÉ SNAZE
VYTVOŘIT OPRAVDU VELKÉ DÍLO TAK
VÁŽNĚ, ŽE SE MI TO ZDÁLO
LEGRAČNÍ.

ZAHLÉDL JSEM BRAUNA, JAK SEDÍ
OPŘENÝ O KAMENNÝ BALVAN A
VYHLEDÁVÁ V OBLACÍCH HNANÝCH
VĚTREM NÁPADY PRO SVÉ SOCHY.
VŠIML JSEM SI I TOHO, ŽE PRO
ŠPORKA BYLO VELICE DŮLEŽITÉ, JAK
BUDE VYPADAT, AŽ TADY NEBUDE.
STÁLE BYLI SPOLU.

NA PROCHÁZKÁCH, V ATELIÉRU I
BĚHEM ODPOČINKU. TAK ROZDÍLNÍ A
TAK ZÁVISLÍ JEDEN NA DRUHÉM.
ŠPORK POSEDLÝ TÍM, CO CHCE ŘÍCI,
BRAUN S BOŽSKÝM DAREM, JAK TO
ŘÍCI. ROZMARNÉ MÚZE PATŘILI OBA.
KDYŽ JE UNÁŠELA NA SVÝCH
KŘÍDLECH, ŠPORK SE TVÁŘIL VÁŽNĚ
A TROCHU SE TÉ VÝŠKY BÁL, BRAUN
TU MÚZU VÁŠNIVĚ OBJÍMAL. UŽ
NEPOLETÍ BEZ NĚHO.